

[Kurt Brauer.]

første afsnit byttet om alene for at give et mere realistisk indtryk af socialistisk folkepartis hovedintention med forslaget.

Til bemærkningernes 7. afsnit er tilføjet en sætning, der opfordrer til en undersøgelse af behovet for et særligt alarmerings-system for hjemsendte tilhørende de „yngste“ årgange. Hermed er tænkt på, at det under storkatastrofer vil være formålstjenligt, at enhver hjemsendt har pligt til selv at søge kontakt med sin afdeling.

Derudover er der ingen principielle ændringer i forhold til SF's tidligere forslag af 31. marts 1966, og jeg skal derfor tillade mig at henvise til den fremsættelse, som dengang blev foretaget.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ministeren for offentlige arbejder, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til statsbanelov. Det kan gøres med nogle ganske få bemærkninger.

Den lov, vi har i øjeblikket, er af 11. juni 1959. Den er rettet flere gange, i alt væsentligt på grund af takstforhøjelser, og en ajourføring er allerede af den grund hensigtsmæssig. Men dertil kommer ønsket om at få den størst mulige overensstemmelse med internationale konventioner om befordring af personer og rejsegods og af gods. Disse konventioner dækker international jernbanetrafik i Europa og dele af Den nære Orient, og de er nyudgivet pr. 1. januar 1965, og selv om der ikke er sket principielt vigtige ændringer, er det ønskeligt, at vi får genoprettet overensstemmelsen ved en nyudgivelse af loven, således at forsenderne kun har ét hold regler at arbejde med.

Derudover er der foretaget visse lovtekniske tilpasninger og ændringer, der af andre grunde er ønskelige. Om det vil jeg i øvrigt henvise til bemærkningerne til lovforslaget,

men skal dog specielt nævne et par spørgsmål.

Det ene er, at bestemmelserne om misbrug af abonnementskort nu foreslås ændret derhen, at der i stedet for reglen om efterbetaling for en formodet misbrugsperiode søges hjemmel for idømmelse af administrative bøder, som så kan fastsættes under hensyn til det misbrug, der må antages at foreligge i det enkelte tilfælde. Det er en ændring af lovteknisk karakter, men den vil bringe forholdet i bedre overensstemmelse med den øvrige lovgivning.

Endvidere søges der hjemmel til, at ministeren kan fastsætte særlige regler om efterbetaling for rejsende uden gyldig rejsehjemmel på strækninger, hvor der ikke er regelmæssig billetkontrol. Jeg tænker herved på de særlige problemer, der nu kan opstå, hvis den almindelige billetkontrol ophæves, bl. a. i Københavns nærtrafik, hvor der som bekendt er tale om forsøgsvis ophævelse på en ny strækning.

Endelig er der, måske det væsentligste af principiel karakter, spørgsmålet om, under hvilken form takstforhøjelser for statsbanerne fremtidigt kan gennemføres. Ved den nuværende ordning har der vist sig den væsentlige ulempe, at når statsbanernes udgifter er steget som følge af årsager, der også gælder for alt andet, har man ikke uden formel lovgivning kunnet regulere taksterne; det har ført til, at omkostningsgrundlaget er blevet yderligere forrykket, inden forhøjelserne er blevet effektive. Det ville derfor være en rimeligere og bedre ordning, om der blev mulighed for hurtigere, men muligvis inden for visse grænser, at foretage en sådan regulering.

Jeg vil gerne sige, at i lovforslaget har man nævnt som en mulighed, at ministeren kunne foretage sådanne mindre væsentlige reguleringer uden lovgivning, og så kunne man altså sætte en øvre grænse f. eks. i pristalsudviklingen, mens større reguleringer ud over denne grænse fortsat skulle være lovgivningsanliggende. Det er et spørgsmål,

[Ministeren for offentlige arbejder.]

der måske kan give anledning til nogen diskussion, og jeg vil gerne sige, at jeg er helt åben for en drøftelse af det. Man kan egentlig vælge imellem, om man skal følge det princip, som gælder for takstnedsættelser, hvor det altså vil blive et anliggende for regeringen med tilslutning af finansudvalget, eller om man her skal blive stående ved det gamle princip, altså en vis mellem løsning. På det punkt er jeg helt åben for en forhandling i udvalget, men jeg vil gerne her ved fremsættelsen understrege, at der ikke i formuleringen ligger hverken et forslag om takstforhøjelse eller et forslag om, at man skulle gå over til automatiske takstforhøjelser.

Jeg skal med disse ord anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forhøjelse af stempelafgift.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 27) findes i tidenden sp. 370, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 11).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Ved dette lovforslags første behandling blev der fra mit parti givet udtryk for, at vi ville se regeringens samlede økonomiske oplæg, før vi gav tilslutning. Dette er nu delvis sket; i morgen — fredag er og var jo en bitter dag — får befolkningen lagt nye og store byrder på sine skuldre og navnlig på de skuldre, der dårligst kan bære dem. Det må jo betyde, at man så ikke andetsteds kan give skattelettelser, og derfor må vi gå med til, at denne forhøjelse af stempelafgiften fortsætter. Det er jo ikke os, der ved denne lejlighed skal søbe kålen. Vi må forvente, at de byrder, der nu lægges på den almindelige forbrugende befolkning, ikke anvendes til vilkårlige lettelser andet-

steds, selv om der er bebudet lettelser til bestemte befolkningsgrupper, lettelser til dem, der har penge i banken, og til dem, der vil bruge afskrivningsreglerne til skattebegunstigelser på andres bekostning.

Vi går altså med til dette lovforslag og vil støtte regeringen ved denne lejlighed, men det bliver ikke generelt. Men vi understreger, at vi selvfølgelig deler det almindelige ønske om, at disse stempelafgifter snarest bliver revideret, så de nuværende uretfærdigheder ophører.

Støtter: Finansministeren har under udvalgsarbejdet bekræftet, at der snarest vil blive fremsat forslag til revision af stempeloven. Ministeren har samtidig oplyst, at der er tale om en række forenklinger, der også vil fjerne en del af de urimeligheder, som vi tidligere har påpeget.

Vi kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi mener, det vil være betænkeligt at ændre på administrationen under hensyntagen til, at vi står over for en omfattende lovrevision.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg skal ikke indlade mig i nogen større politisk debat med det ærede medlem hr. Peter Nielsen, men dog blot for god ordens skyld lige præcisere, at det var jo først og fremmest den forrige regering, der skabte problemerne, og det er den nye, der skal løse dem. Det gør jo en væsentlig forskel.

Jeg er glad for, at finansministeren under udvalgsarbejdet har bebudet en virkelig revision af stempeloven. Jeg håber, at ministeren vil sigte mod en ordning, der sikrer en stærk forenkling, så man fremtidig kan undgå en masse tidsspilde og omkostninger, som i dag knytter sig til bestemmelserne om stempeling.

Jeg håber endvidere, at den højtærede minister i en ny lovgivning vil tage hensyn til de betydelige byrder, som stempelafgifterne i dag udgør for nyetablerede inden for landbruget og andre erhverv. Det er jo inkonsekvent, at staten opmuntrer til opsparing og derefter tager et skålpund kød af opsparingen, når denne anvendes efter sit formål. Jeg er glad for, at der ad anden vej er taget hensyn til de nye, aktuelt etablerede landmænd, og at regeringen, så vidt jeg forstår, vil træffe foranstaltninger til, at